

ПРОБЛЕМИ ТРАНСДИСЦИПЛІНАРНОСТІ ОСВІТИ В МЕДИЦИНІ

Вороненко Ю. В.¹, Мінцер О. П.¹, Палагін О. В.², Петров В. В.³,

Крючин А. А.³, Риков С. О.¹, Владимиров О. А.¹

¹Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика;

²Інститут кібернетики імені В. М. Глушкова НАН України;

³Інститут проблем реєстрації інформації НАН України

Ключові слова: *трансдисциплінарність, післядипломна медична освіта, тематичне вдосконалення лікарів офтальмологів.*

Новий етап розвитку підготовки фахівця в галузі медицини тісно пов'язаний з впровадженням трансдисциплінарності, що на відміну від міждисциплінарних відносин при викладанні предмету, розміщає ці відносини всередині глобальної системи знань, без суворих кордонів між дисциплінами. По суті, формується новий простір знань, що може бути самостійною гіпердисципліною. Подібна трансдисциплінарність повинна стати «координатором всіх дисциплінарних і інтердисциплінарних систем навчання та інновацій на основі загального аксіоматичного підходу».

Трансдисциплінарність як поняття, апелює до загальної наукової картини світу, що відображає реальний світ у всьому його різноманітті з урахуванням просторової, тимчасової, інформаційної та когнітивної.

Ще в 2015 році Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика вперше в Європі розпочала впровадження в життя трансдисциплінарного підходу у післядипломній підготовці лікарів і провізорів. У рамках циклу тематичного вдосконалення «Сучасні технології діагностики та лікування косоокості» для лікарів-офтальмологів проведено повний курс семінару «Сучасні методи діагностики та лікування косоокості» в об'ємі 42 години.

Впровадження трансдисциплінарного підходу в післядипломну підготовку лікарів стало можливим завдяки довготривалій співпраці академії,

з рядом установ Національної академії наук України. Він дозволив на практиці реалізувати принципово нові технології передачі знань в забезпеченні безперервного професійного розвитку лікарів та провізорів». В той же час відсутність єдиного термінологічного словника суттєво затрудняє розуміння викладеного навчального матеріалу. На проміжному етапі створення сучасної системи передавання знань вважаємо доцільним розділення післядипломної медичної освіти на дві частини – базисну та додаткову (трансдисциплінарну) проблемно-орієнтовану з заданим рівнем компетентності.